

בית המשפט המחוזי בחיפה
 עתמיה נ' בני מועטי חוסין (2001) בע"מ
 ת"צ 48894-01-16
 סוג עניין: תובענה ייצוגית לפי חוק להגנת הצרכן
 תאריך פתיחה: 25 ינואר 2016
 רמת היסוד: פתוח לציבור

תקנות תובענות ייצוגיות תשי"ע – 2010
 טופס 3
 (תקנה 19)

חודעה למנהל בתי המשפט

לכבוד
 מנהל בתי המשפט

הנדון: חודעה לפי חוק תובענות ייצוגיות

מספר תיק:
 בבית משפט:
 שמות הצדדים:

1. באמצעות ב"כ
 2. באמצעות ב"כ
 3. באמצעות ב"כ

בית משפט המחוזי
 חיפה (95)
 25-01-2016
נתקבל / נבדק

נגד
 בן יואל ז'סין (ש"ס) באמצעות ב"כ

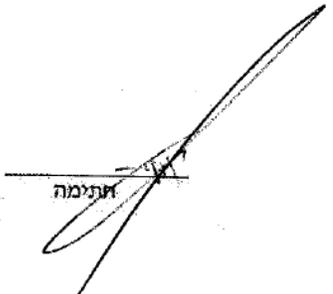
פרטי המודיע:
 שם:
 כתובת:

תפקיד בחליף:
 זאת החודעה על:

הגשת בקשה לאישור לפי סעיף 6(א) לחוק: הגדרת הקבוצה לפי הבקשה: מועד הגשת הבקשה: 25.1.16
 מועד הגשת הבקשה: 25.1.16
 שאלות של עובדה או משפט המשותפות לקבוצה לפי הבקשה: האם סיימו האגף 16
 תמצית הבקשה לאישור התובענה: כפי-זויה ז'סין, הוגש תביעה
 הסעד המבוקש: כסף + הוצאות
 הסכום או השווי המשוערים של תביעותיהם של כל הנמנים עם הקבוצה: (סה"כ 20 מיליון)
 2'0 3,000,000

- החלטת בית משפט להתיר צירוף של אדם לקבוצה לפי סעיף 10(ב) לחוק:
- החלטת בית משפט בדבר אישור תובענה ייצוגית או בדבר דחייה של בקשה לאישור לפי סעיף 14: הגדרת הקבוצה לפי סעיף 14(א)(1): עליות התובענה והשאלות של עובדה או משפט המשותפות לקבוצה לפי סעיף 14(א)(3): הסעיפים הנתבעים: (סה"כ 20 מיליון)
- החלטת בית המשפט ולפיה ניתן להגיש בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג במקום תובע מייצג או בא כוח מייצג לפי סעיף 16(ד)(1) לחוק:
- לא הוגשה לבית המשפט, בתוך התקופה שקבע, בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג במקום כל התובעים המייצגים או כל באי הכוח המייצגים בתובענה ייצוגית אשר בית המשפט אישר את הסתלקותם או מצב שנבצר מהם להמשיך בתפקידם לפי סעיף 16(ד)(2) לחוק:
- הגשת בקשה לאישור הסדר פשרה לפי סעיף 18(ג) לחוק:
- החלטת בית משפט בכל הנוגע להסדר פשרה לפי סעיף 19 לחוק:
- אחר:

- לחודעה זו מצורפים המסמכים האלה:
- 1.
  - 2.
  - 3.
  - 4.
  - 5.

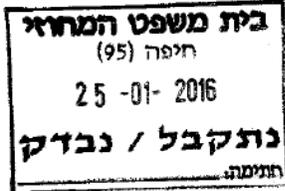

 חתימה

**בבית המשפט המחוזי
בחיפה**

התובעת: קרולינה עתמה, ת.ז. מס' 026436220
ע"י ב"ב עוה"ד אליאס אבו סינא
משד' המגינים 58 חיפה
טל': 04-6821813; פקס: 04-6821816

נגד

הנתבעת: בני מועטי חוסין (2001) בע"מ, ח.פ. 513110072
מכפר ג'דידה-מכר 2510550

הערכת הנזק האישי של התובעת: 100 ש.ח.
הערכת הנזק הקבוצתי: כ- 3,000,000 ש.ח.

כתב תובענה ייצוגית¹

התובעת מתכבדת בזאת, להגיש לבית המשפט הנכבד, תובענה זו, בד בבד עם בקשה לאישורה כתובענה ייצוגית (להלן: "הבקשה"), בהתאם להוראות חוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות").

- א. כל טענות התובעת בכתב תביעה זה, נטענות בהשלמה ו/או לחלופין, בהתאם להקשר הדברים והדבקים.
- ב. אין באמור בכתב תביעה זה, כדי להעביר את נטל הראיה ו/או נטל ההוכחה על כתפי התובעת מקום בו הנטל מוטל, עפ"י הוראות כל דין, על הנתבעת.
- ג. לשם הנוחיות ועל מנת שלא לסרב את תיק ביהמ"ש, לא צורף גם לכתב תביעה זה כרך נספחים נפרד, ונספחי התביעה הינם בהתאמה נספחי הבקשה, כפי שיצוין בגוף כתב התביעה.
- ד. מונחים שאינם מוגדרים בכתב תביעה זה, יקבלו את המשמעות שניתנה להם בבקשה.

חלק א' - הצדדים לתובענה

הצדדים

17. התובעת הינה תושבת העיר חיפה, מזכירה במקצועה.
18. הנתבעת הינה חברה פרטית העוסקת בייצור פיצוחים, קפה (טחון עם הל) ועוד.

חלק ב' - המסכת העובדתית

19. התובעת נוהגת לרכוש, מידי תקופה, את מוצרי הנתבעת, ובעיקר את מותגי הקפה מייצורה, אל-מנאר ואל-נסר בצנצנת פלסטיק 1 ק"ג.
20. לתומה, התובעת נוהגת לרכוש את אריזות הקפה של הנתבעת במחשבה, כי מוצרי הנתבעת מכילים 1 ק"ג קפה נטו, שהרי הביטוי "1 ק"ג" מוטבע באופן בולט על האריזה וזה מה

¹ כל ההדגשות בתיבועה אינן במקור, אלא אם צוין במפורש אחרת.

שעיניה של הנתבעת קלטו כאשר היא רכשה את המוצרים לראשונה, ומאז כוח של הרגל גרם לה להאמין שאכן הצנצנת מכילה 1 ק"ג נטו של קפה, ולא היא.

21. לאחרונה, שמה התובעת לב, כי לצד סימון התכולה מופיע הביטוי "המשקל כולל אריזה"- משמע תכולת הקפה נטו הינה פחותה ממה שמוצג על-גבי האריזה ומבדיקת משקל שערכה התובעת, חרי שהמשקל נטו הינו 900 גרם בקירוב- 100 גרם פחות מהמוצג על האריזה.

22. יתרה מזו, על האריזה מצויינים ביטויי איכות שמסתבר הינם אסורים על-פי דין ומטעים את הלקוחות לסבור שמוצרי הנתבעת איכותיים יותר ממוצרי קפה אחרים של המתחרים.

23. הסימונים על גבי האריזה, הן של התכולה ברוטו כולל משקל האריזה והן ביטויי האיכות כמו "מבחר הקפה האיכותי" ו- "קפה קולומביאני מובחר..." , הטעו את התובעת ואת יתר חברי הקבוצה.

נספח 2 מצ"ב לבקשה צילומים של אריזות המוצרים.

24. במעשיה ובמחדליה, גרמה הנתבעת לתובעת נזקים שונים, ממוניים ולא ממוניים. אלמלא ידעה התובעת את האמת על אודות מוצרי הנתבעת, חרי שהיא הייתה נמנעת מתשלום סכומים מופקעים בעבור מוצרי הנתבעת נשוא הבקשה, והייתה מסתפקת בחלופות זולות יותר הקיימות בשוק.

25. לא פחות חמור מכך הוא הנזק הבלתי ממוני שחוותה התובעת, המשתקף בתחושות קשות של פגיעה באוטונומיה של הפרט, חוסר נוחות, תסכול, השפלה, עוגמת נפש ואובדן אימון ביצרני מזון אחרים.

26. אם כן, אין ספק, כי בהתנהגותה, גרמה הנתבעת לתובעת ולחברי הקבוצה כולם נזק רב, ממוני ולא ממוני.

27. התובעת תעריך את נזקה האישי הכולל, הן הממוני והן הלא ממוני, באופן שמרני ביותר, על סך של 100 ₪.

חלק ג' - העילות המשפטיות

ג'1) - עילת הפרת חובה חקוקה

28. סעיף 63 לפקודת הניזקין [נוסח חדש], קובע כי:

"הפרת חובה חקוקה"

63. (א) מפד חובה חקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק — למעט פקודה זו — והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסוגו או מטבעו של הנזק שאליו נתכוון החיקוק; אולם אין האדם האחר זכאי בשל ההפרה לתרופה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, התכוון להוציא תרופה זו.

(ב) לענין סעיף זה רואים חיקוק כאילו נעשה לטובתו או להגנתו של פלוני, אם לפי פירושו הנכון הוא נועד לטובתו או להגנתו של אותו פלוני או לטובתם או להגנתם של בני-אדם בכלל או של בני-אדם מסוג או הגדר שעמם נמנה אותו פלוני."

29. עוולת הפרת חובה חקוקה טומנת בחובה חמישה יסודות:

- (1) קיום חובה המוטלת על המזיק מכוח חיקוק.
- (2) החיקוק נועד לטובתו של הניזוק.

- (3) המזיק הפר את החובה המוטלת עליו.
(4) ההפרה גרמה לניזוק נזק.
(5) הנזק אשר נגרם הוא מסוג הנזקים אליו מתכוון החיקוק.

תקנים ישראלים רשמיים

30. התובעת תטען, כי הנתבעת מפרה את החובות המוטלות עליה מכוח תקנים ישראלים רשמיים, אשר מהווים חיקוקים לצורך עוולת הפרת חובה תקוקה, וזאת מכוח הוראות חוק התקנים, התשי"ג-1953 (להלן: "חוק התקנים").

31. סעיף 8(א) לחוק התקנים קובע לאמור:

8"

תקן רשמי

(א)

השר רשאי, לאחר התייעצות עם נציגי היצרנים והצרכנים, להכריז בהכרזה שפורסמה ברשומות על תקן מסוים, כולו או חלקו, כעל תקן ישראלי רשמי (להלן - תקן רשמי), אם נוכח כי הדבר דרוש להשגת אחת המטרות האלה:

- (1) שמירה על בריאות הציבור;
- (2) שמירה על בטיחות הציבור;
- (3) הגנה על איכות הסביבה;
- (4) הספקת מידע, כאשר לא קיים מידע או מנגנון חלופי העשוי להקנות הגנה לצרכן; תקן שיוכרז לפי פסקה זו, לרבות הוראה בו, יהיה תקן להספקת מידע בלבד;
- (5) הבטחת תאימות או חלופיות של מוצרים;
- (6) מניעת נזק כלכלי משמעותי העלול להיגרם לצרכן כתוצאה משימוש במערכות, בחומרים או במוצרים משמשים בבניה (להלן - חומרי בניה), הגלויים לעין, וכן מניעת נזק כלכלי העלול להיגרם לצרכן כתוצאה משימוש בחומרי בניה שאינם גלויים לעין.

32. סעיף 9(א) לחוק התקנים קובע לאמור:

9"

חובת שמירה על תקן רשמי

(א)

לא ייצר אדם מצרך, שמיפרט שלו נקבע בתקן רשמי, ולא ימכרו, ולא ייבאו ולא ייצאו, ולא ישתמש בו בכל עבודה שהיא, ולא יבצע עבודה שהכללים הטכניים של תהליכה נקבעו בתקן רשמי, אלא אם התאימו המצרך או תהליך העבודה לדרישות התקן הרשמי, או אם נקבעה הוראה אחרת באכרזה שבה הוכרז התקן כתקן רשמי.

33. "דהיינו, מקום בו הכריז שר התעשייה והמסחר על תקן ישראלי כתקן רשמי, התקן מחייב הן את היצרן, והן את המשווק לנהוג לפי הוראות התקן."²

34. התובעת תטען, כי הנתבעת מפרה את הוראות ת"י 1145- סימון מזון ארוז מראש (להלן: "ת"י 1145"), ובין היתר, את ההוראות הבאות.

² ראו: סיפא של פסקה כה בחלטה כבוד סגן הנשיא, השופט יגאל גריל, לאשר תובענה ייצוגית בתיק ת"צ (חיפה) 38449-04-11 שטיין טל ואח' נגד יוניליוור ישראל מזון בע"מ ואח' (פורסם בתקדין, 2.1.2013) ("החלטה בפרשת שטיין").

35. סעיף 3.3 לת"י 1145, קובע לאמור: "כל סימון יהיה נכון, לא מטעה וניתן להוכחה".
36. סעיף 7 לת"י 1145 קובע, כי התכולה הנקייה (נטו) תסומן על-גבי האריזה ביחידות משקל.
37. התובעת תטען, כי סימון התכולה על גבי אריזות המוצרים נשוא הבקשה, שתוארו בהרחבה לעיל, אינם נכונים והם מטעים את הצרכנים.
38. התובעת תוסיף ותטען, כי הנתבעת מפרה את הוראות סעיף 106 ל- ת"י 1103- קפה קלוי (להלן: "ת"י 1103"), שהינו סעיף רשמי העוסק בחובות הסימון על אריזות מוצרי קפה קלוי.
39. בין היתר, מפרה הנתבעת את סעיפים 106.2, 106.3, 106.7, 106.8 ו- 106.9 ל- ת"י 1103.
- נספח 3** מצייב לבקשה העתק סעיף 106 ל- ת"י 1103.
40. ת"י 1145 ו- סעיף 106 ל- ת"י 1103 הינם תקנים רשמיים ומחייבים.
41. "כל עוד ששר התעשייה והמסחר לא הכריז על הסרת הרשמיות, הרי שהתקן הינו כהוראת דין והינו מחייב."³
42. אין חולק, כי כל התקנים הנ"ל נועדו להגן על טובתה התובעת וטובת יתר חברי הקבוצה.
43. יתרה מזו, אין ספק, כי הנתבעת מפרה יום-יום את הוראות התקנים הנ"ל וכי הנזקים שנגרמו לתובעת וליתר חברי הקבוצה הם מסוג הנזקים אליהם מתכוונים התקנים הנ"ל.
44. אשר על כן, ברי כי תובענה ייצוגית הינה הדרך היעילה במקרה זה, לאכוף על הנתבעת את קיום הוראות הדין, שלמותר לציין את חשיבותן הרבה.
45. מכל האמור לעיל, אין ספק, כי הנתבעת הייתה יכולה לצפות בוודאות לאותו נזק שגרמה. אין חולק, כי יהיה סביר וברור להניח, שהתובעת תחוש פגיעה באוטונומית הפרט, אובדן נוחות, פגיעה בחופש הבחירה הצרכני, השפלה, עוגמת נפש ואובדן האימון ביצרנים. כמו כן, סביר וברור היה להניח, כי התובעת תחווה נזק ממון בדמות חיסרון כיס בגין הטעייתה.
- ג'(2) - עילת תביעה מכוח חוק הגנת הצרכן**
46. אין חולק, כי, בנסיבות העניין, הנתבעת הינה בגדר "עוסק", כהגדרת המונח בסעיף 1 לחוק הגנת הצרכן, וכי התובעת הינה "לקוחה".
47. במעשיה ו/או במחדליה, כפי שתוארו בהרחבה לעיל, הפרה הנתבעת את סעיפים 2(א) ו- 2(ב) לחוק הגנת הצרכן, ובין היתר, את תתי הסעיפים הבאים:

"איסור הטעייה

2. (א) לא יעשה עוסק דבר - במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת לרבות לאחר מועד ההתקשרות בעסקה - העלול להטעות צרכן בכל ענין מהותי בעסקה (להלן - הטעייה); בלי לגרוע מכלליות האמור יראו ענינים אלה כמהותיים בעסקה:
- (1) הטיב, המהות, הכמות והסוג של נכס או שירות...;
- (2) המידה, המשקל, הצורה והמרכיבים של נכס...;
- (4) השימוש שניתן לעשות בנכס או בשירות, התועלת

³ ההחלטה בפרשת שטיין, פסקה לג סיפא.

שניתן להפיק מהם והסיכונים הכרוכים בהם; ...
(11) התאמתו של הנכס או השירות לתקן, למיפרט או לדגם;

48. כמפורט בהרחבה לעיל, הנתבעת מסמנת את מוצריה בכינויים העלולים לגרום להטעייתו של הצרכן בנוגע לעניינים מהותיים בעסקה. חזקה שכך הוא הדבר, שהרי הנתבעת מפרה חובות ברורות ובלתי משתמעות לשני פנים של תקנים ישראליים רשמיים ומחייבים.

49. הנתבעת הייתה יכולה לצפות בודאות לאותו נזק שגרמה. אין חולק, כי יהיה סביר וברור להניח, שהתובעת תחוש פגיעה באוטונומית הפרט, אובדן נוחות, פגיעה בחופש הבחירה הצרכני, השפלה, עוגמת נפש ואובדן האימון ביצרנים. כמו כן, סביר וברור היה להניח, כי התובעת תחווה נזק ממון בדמות חיסרון כיס עקב הטעיית.

ג'(3) - עילת תביעה מכוח עוללת רשלנות

50. סעיף 35 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש], קובע כי:

"רשלנות

35. עשה אדם מעשה שאדם סביר ונבון לא היה עושה באותן נסיבות, או לא עשה מעשה שאדם סביר ונבון היה עושה באותן נסיבות, או שבמשלה יד פלוני לא השתמש במימונות, או לא נקט מידת זהירות, שאדם סביר ונבון וכשיר לפעול באותו משלה יד היה משתמש או נוקט באותן נסיבות — הרי זו התרשלנות; ואם התרשל כאמור ביחס לאדם אחר, שלגביו יש לו באותן נסיבות חובה שלא לנהוג כפי שנהג, הרי זו רשלנות, והגורם ברשלנותו נזק לזולתו עושה עולה."

51. הנתבעת חבה כלפי התובעת ויתר חברי הקבוצה בחובת זהירות מושגית וקונקרטית. הנתבעת הפרה חובת זהירות זו וגרמה לתובעת וליתר חברי הקבוצה נזק.

52. מעשיה ו/או מחדליה, כפי שתוארו בהרחבה לעיל, תחילתם בהפרת חובות תקוקות וסופם ברשלנות, אם כי המונח רשלנות עושה חסד עם הנתבעת.

53. רשלנותה של הנתבעת מתבטאת, בין היתר, במעשים ו/או במחדלים הבאים:

- א. אי קיום תוראות החוק, התקנות והתקנים לעיל ו/או
- ב. עשתה מעשים שעוסק סביר לא היה עושה באותן נסיבות ו/או
- ג. לא עשתה מעשים ונקטה פעולות שעוסק סביר היה עושה ונוקט באותן נסיבות.

54. הנתבעת הייתה יכולה לצפות בודאות לאותו נזק שגרמה. אין חולק, כי יהיה סביר וברור להניח, שהתובעת תחוש פגיעה באוטונומית הפרט, אובדן נוחות, פגיעה בחופש הבחירה הצרכני, השפלה, עוגמת נפש ואובדן האימון ביצרנים. כמו כן, סביר וברור היה להניח, כי התובעת תחווה נזק ממון בדמות חיסרון כיס עקב הטעיית.

ג'(4) - עילות תביעה מכוח דיני החוזים הכלליים

55. התנהגותה של הנתבעת נוגעה בחוסר תום לב מובהק, בניגוד לדוקטרינת תום הלב שבדיני החוזים הכלליים.

56. הנתבעת הפרה את חובותיה לפי סעיף 39 לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973 (להלן: "חוק החוזים"), כאשר לא פעלה לקיום חיוביה עפ"י ההסכם בינה לבין צרכניה בתום לב. כן הפרה הנתבעת את סעיף 15 לחוק החוזים, כאשר הטעתה את התובעת ויתר חברי הקבוצה.

57. יתרה מזו, הפרטים על גבי הארזיות של מוצרי הנתבעת מהווים למעשה מצג מצד הנתבעת ויוצרים הצעה למכור את המוצרים עפ"י המצג כאמור. המדובר בחצעה לציבור, כמשמעות המונח בסעיף 2 לחוק החוזים.
58. הרוכש את מוצרי המשיבות, מבצע למעשה קיבול בדרך של התנהגות לאותה הצעה, עפ"י הוראת סעיף 6א(א) לחוק החוזים.
59. במעשיה ו/או במחדליה, הפרה הנתבעת את החוזה שנכרת בינה לבין התובעת, בעת רכישת המוצרים נשוא הבקשה.
60. בנסיבות אלו, ראוי כי כבוד בית המשפט יעניק לתובעת וליתר חברי הקבוצה את כל התרופות אשר מעניק חוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), תשל"א-1970.

ג(5) - עילת עשיית עושר ולא במשפט

61. הנתבעת מחויבת להשיב לתובעת את נזקה הממוני, אף מכוח סעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט-1797 (להלן: "חוק עשיית עושר ולא במשפט"), הקובע לאמור:
- "מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן - הזוכה) שבאו לו מאדם אחר (להלן - המזכה), חייב להשיב למזכה את הזכיה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה - לשלם לו את שוויה."**
62. אין ספק, כי הנתבעת במקרה זה התעשרה שלא כדין על חשבון התובעת, בגובה הנזק הממוני שנגרם לה, כמפורט לעיל.

חלק ד' - הערכת הנזק - הסעדים

63. כפי שפורט לעיל, כתוצאה ישירה של מעשיה ו/או מתדליה של הנתבעת, נגרם לתובעת נזק אישי בסך של 100 ₪.
64. יהיה זה סביר להניח, כי מספר חברי הקבוצה הינו 30,000 איש. בהנחה, כי נזקו של כל אחד מחברי הקבוצה דומה לנזקה של התובעת, הרי שסך הנזק לקבוצה יוערך בשלב זה ב- $100 * 30,000 = 3,000,000$ ₪.
65. בנוסף, מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן **צווים הצהרתיים**, לפיהם הנתבעת מפרה את הוראות הדין, אשר פורטו בהרחבה בחלק העילות המשפטיות לעיל, וכן ליתן **צווי עשה**, המורים על הנתבעת לפעול עפ"י דין ולסמן את כל מוצרי הנתבעת עפ"י החוקים, התקנות והתקנים הנ"ל (ת"י 1145 ו- ת"י 1103), ובין היתר, את הצווים כדלקמן:

חלק ה' - סוף דבר

66. לאור כל האמור לעיל, בית המשפט הנכבד מתבקש לקבל את התובענה ולהורות על מתן הסעדים, כמבוקש לעיל, ולחייב את הנתבעת בהוצאות התובעת בתובענה זו, לרבות שכר טרחת עורכי דינה בתוספת מע"מ כדין.

אליאס אבו סינה, ע"ד
 אליאס אבו סינה, ע"ד
 60601
 אליאס אבו סינה, עו"ד
 ב"כ התובעת